

πράσσουντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.

ἐκῶν, ἐκῶν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι

θνητοῖς ἀρήγων, αὐτὸς εὐρόμην πόνους. 275

οὐ μὴν τι ποινᾶς γ' ὄμνην τοιαῖσί με

κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίαις,

τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,

πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας 280

ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.

πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε

τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη

πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.

XO. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας

285

τοῦτο, Προμηθεῦ.

274. Tzetz. Chil. I. 281.

275. θνητοῖς δ' Ald. Turn. Copulam cum Robortello omisi, Elmsleio obsecutus. De verbo εὐρέσθαι media voce posito, vid. Dawes, M. C. p. 454. ed. Kidd.

276. οὐ μὲν τοι Ald. μὲν Turn. et Grot. οὐ μὴν γε M. 2. Ar. Ven. 2. τοιαῖσίδε Elmsl.

277. κατισχανεῖσθαι Ald. Rob. Turn. κατισχανεῖσθαι D. Priorem esse veram scribendi rationem credit Porsonus ad Orest. 292. et ab Atticis propter sonum praelatam: nec valde dissimile esse ait, quod ἐχθαίνω dicere noluerint pro ἐχθαίρω. Magni viri rationes minus perspectas habeo, in ejus licet verba modo non jurare sim addictus. ἐχθαίνω enim et ἐχθαίρω a diversis vocibus derivantur; nec, quia ἐχθαίρω amarint Attici, ab analogia eos penitus recessuros fuisse crediderim, ἰσχαίνω pro ἰσχνάινω scribendo, quum hoc ab ἰσχνός, cujus nulla formae varietas, profluxerit. Quod si verbum ἰσχαίνω adhibuerunt, illud potius ab ἰσχω ductum est, ut a χαλέπτω χαλεπαίνω, quanquam usitatius ἰσχαίνω. In Eumenid. 267. Porsonus edidit καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνας

ἀπάξομαι κάτω, sed per errorem typographicum, etsi ἰσχνάνας quoque citat LL. TT. (id est Lodovicus Theobaldus) in Misc. Obs. II. p. 166. Ald. Rob. Turn. ἰσχνάνας. Schutzii ἰσχνάνας non est Graecum. — Toupius in Suid. III. p. 88. non male πεδάρσιον.

279. καὶ μοι Ald. Turn. καὶ μὴν M. 1. δύρεσθ' Ald. Rob. Turn. δύρεσθ' Med. Recte; vid. Porson. ad Hecub. 734. et Med. 160.

Ibid. "Errat Kusterus ad Hesych. v, δνάξει, Taylorus Lect. Lysiac. IX. p. 701." R. P.

280. De forma adverbii πεδοῖ dubitat Elmsleius, quam tamen diserte agnoscit vetus Schol. in Dionys. Thrac. p. 945, 2. ed. Bekker. Vid. Glossar. βλαβὰς v. 1. apud Schol. A.

282. πύθεσθε Schol. B. πείθεσθε edd. πίθεσθε ex monitu Elmsleii edidi, quod et haud monitus in hac editione fecissem. In Euripidis Hippolyto priore apud Stob. LXXIII. p. 434. = 311. pro γυναικὶ πείθειν μηδὲ τάληθῆ κλύων, legendum forsitan πίδου γυναικί.

283. ταῦτά Turn. D. F. N. Schol. A. et B. Brunck. Elmsleius,